

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

Predsednik Državnega zbora

EVA: 2013-3330-0183
Številka: 00727-19/2014/6
Datum: 11. 12. 2014

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto: 12-12-2014	
Šifra: 011-02114-1711	
Povezava:	
EPA: 251-VII	EU:
Sign. zn.:	
Kratica:	

Vlada Republike Slovenije je na 13. redni seji dne 11. 12. 2014 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembi Zakona o elektronskem poslovanju na trgu – skrajšani postopek,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 142. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku, saj gre za manj zahtevno spremembo zakona in uskladitev zakona s pravom Evropske unije. Ta predlog namreč spreminja le 6. člen Zakona o elektronskem poslovanju na trgu (Uradni list RS, št. 96/09 – uradno prečiščeno besedilo), ki določa pogoje, ki jih mora izpolniti ponudnik storitev, če želi pošiljati komercialna sporočila, ki so del storitev informacijske družbe, pri čemer je eden izmed pogojev tudi, da prejemnik storitve vnaprej soglaša s pošiljanjem.

Predlagani zakon prinaša spremembo, ki bo podjetjem olajšala poslovanje pri ponujanju blaga in storitev drugim pravnim osebam, tako pa omogočila večjo svobodo gospodarskega poslovanja.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11, 64/12 in 10/14) in 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Stanislava Setnikar Cankar, ministrica za izobraževanje, znanost in šport,
- dr. Peter Maček, državni sekretar, Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport,
- Marjan Turk, generalni direktor Direktorata za informacijsko družbo, Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport,
- Barbara Pernuš Grošelj, sekretarka, Direktorat za informacijsko družbo, Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport,
- Polona Žavbi, višja svetovalka, Direktorat za informacijsko družbo, Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Priloge: 3

**PREDLOG
EVA 2013-3330-0183
SKRAJŠANI POSTOPEK**

**ZAKON O SPREMEMBI ZAKONA
O ELEKTRONSKEM POSLOVANJU NA TRGU**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Z Zakonom o elektronskem poslovanju na trgu (Uradni list RS, št. 61/06), ki je začel veljati 28. junija 2006, je bila v slovenski pravni red prenesena Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2000/31/ES). V letu 2009 je bil sprejet Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju na trgu (Uradni list RS, št. 79/2009, ZEPT-A), ki je spremenil in dopolnil posamezne določbe Zakona o elektronskem poslovanju na trgu, da so postale jasnejše, določnejše in tudi bolj smiselne, nekaj manjših sprememb pa je bilo tudi v zvezi s prenosom Direktive 2000/31/ES.

Predlog zakona se nanaša na neposredno trženje oziroma komercialna elektronska sporočila, kar je v slovenskem pravnem redu sicer urejeno v več zakonih glede na področje, ki ga urejajo: poleg Zakona o elektronskem poslovanju na trgu (Uradni list RS, št. 96/09 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: ZEPT) še v Zakonu o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 - ZIN-B in 54/14 - odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZEKom-1), pri čemer se določbe neposrednega trženja oziroma komercialnih elektronskih sporočil v teh dveh zakonih nanašajo na fizične in na pravne osebe, ter v Zakonu o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: ZVOP-1) in v Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUE, 126/07, 86/09, 78/11 in 38/14; v nadaljnjem besedilu: ZVPot), v katerih se določbe s tega področja nanašajo samo na varovanje pravic fizičnih oseb. Zadnja novela ZVPot (to je ZVPot-F) je sicer spremenila nekatere določbe ZVPot, ki se nanašajo na neposredno trženje, tako da ZVPot po novem ne vsebuje več določb v zvezi s soglasjem pri komuniciranju podjetja s posameznikom. Ureditve obravnavanega področja v več zakonih je posledica obstoječe ureditve sekundarne zakonodaje EU, pri kateri je neposredno trženje za različne namene urejeno v vsaj štirih različnih direktivah.

Direktiva 2000/31/ES državam članicam prepušča vprašanje dovolitve pošiljanja nepovabljenih komercialnih sporočil po elektronski pošti. Ob taki dovolitvi se minimalni pogoj, ki ga je skladno s to direktivo treba upoštevati, nanaša na pošiljanje nepovabljenih komercialnih sporočil fizičnim osebam, pri čemer se dopušča t. i. sistem *opt-out* ob upoštevanju zavrnilnih seznamov. Direktiva 2000/31/ES pa ne ureja vprašanja soglasja ob pošiljanju nepovabljenih komercialnih sporočil prejemnikom, ki so pravne osebe.

Veljavni ZEPT iz leta 2006 v prvem odstavku 6. člena določa pogoje, ki jih mora izpolniti ponudnik storitev, če želi pošiljati komercialna sporočila, ki so del storitev informacijske družbe, pri čemer je eden izmed pogojev tudi, da prejemnik storitve vnaprej soglaša s pošiljanjem (prva alineja prvega odstavka 6. člena). Pri tem je prejemnik storitve lahko fizična, pa tudi pravna

oseba, kar pomeni, da ZEPT glede zahtev ne razlikuje med pošiljanjem komercialnih elektronskih sporočil fizičnim osebam oziroma potrošnikom in pošiljanjem komercialnih elektronskih sporočil pravnim osebam, torej postavlja enake pogoje za fizične in za pravne osebe. Hkrati je strožji pristop izhajal iz takrat veljavnega Zakona o elektronskih komunikacijah iz leta 2004 (Uradni list RS, št. 43/04; v nadaljnjem besedilu: ZEKom). Vprašanja soglasja pri pošiljanju komercialnih sporočil, vključno prejemnikom, ki so pravne osebe, so bila skladno z načeli pravne varnosti in jasnosti v ZEPT in ZEKom takrat urejena enako. Zakon o elektronskih komunikacijah iz leta 2012 (ZEKom-1) pa je zahtevo po predhodnem soglasju pri pošiljanju komercialnih sporočil omilil: predhodno soglasje naročnika ali uporabnika je sicer še vedno potrebno, vendar je v četrtem odstavku 158. člena ZEKom-1 izrecno pojasnjeno, da to velja le za naročnike, ki so fizične osebe.

Strožji pristop glede vprašanja predhodnega soglasja prejemnika storitve pri pošiljanju komercialnih elektronskih sporočil, in sicer da je predhodno soglasje v teh primerih potrebno tudi za prejemnike storitev, ki so pravne osebe, tako ostaja le še v ZEPT, pri čemer Direktiva 2000/31/ES tega ne zahteva. Omejitev glede prejemnikov storitve, ki so pravne osebe, je sicer vsebovana v drugem odstavku 158. člena ZEKom-1, ki se nanaša na razmerje med kupcem in prodajalcem. Prav tako nekatera pravila, ki zadevajo tudi primere, ko je prejemnik storitve pravna oseba, izhajajo še iz petega in sedmega odstavka 158. člena ZEKom-1.

Pobudo za spremembo ZEPT so v prejšnjem mandatu dali izvajalci nadzora nad neposrednim trženjem oziroma pošiljanjem komercialnih elektronskih sporočil, in sicer Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: AKOS), Informacijski pooblaščenec (v nadaljnjem besedilu: IP) in Tržni inšpektorat Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: TIRS). Menili so, da je obstoječa ureditev pošiljanja komercialnih elektronskih sporočil prejemnikom, ki so pravne osebe, prestroga ter da po nepotrebnem omejuje podjetja pri ponujanju blaga in storitev drugim podjetjem, kar je s predlogom tega zakona upoštevano. Polega tega vprašanja predhodnega soglasja prejemnika storitve pri pošiljanju komercialnih sporočil glede na Direktivo 2000/31/ES v ZEPT ni treba urejati, izhaja namreč že iz druge področne zakonodaje.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predloga zakona je olajšanje poslovanja podjetij pri ponujanju blaga in storitev drugim podjetjem ter omogočanje večje svobode gospodarskega poslovanja. ZEPT po novem namreč ne bo več vseboval določbe o predhodnem soglasju prejemnika storitve (niti za fizične niti za pravne osebe) pri pošiljanju komercialnih sporočil, ki so del informacijske družbe in jih pošilja ponudnik storitev. Tega vprašanja namreč glede na vsebino Direktive 2000/31/ES in glede na ureditev v drugi področni zakonodaji v ZEPT ni treba urejati. Če so prejemniki storitev fizične osebe, bo sicer obveznost njihovega vnaprejšnjega soglasja še vedno veljala, saj to materijo ureja druga področna zakonodaja, skladno z evropsko sekundarno zakonodajo. Če pa so prejemniki storitev pravne osebe, predhodno soglasje pri pošiljanju komercialnih elektronskih sporočil ne bo več potrebno. Manjša omejitev in pravila, tudi v zvezi s primeri, pri katerih je prejemnik pravna oseba, izhajajo iz ZEKom-1, na katerega ta novela ZEPT tudi napotuje. Predlog zakona opušča še določbo obstoječega tretjega odstavka 6. člena ZEPT, ki ureja neskladje med ZEPT in ZVPot, saj neskladja zaradi opustitve besedila prve alineje prvega odstavka 6. člena ZEPT in novele ZVPot-F ne bo več. Poleg tega je morebitno neskladje med zakoni urejeno v šestem odstavku 158. člena ZEKom-1.

2.2 Načela

Predlagani zakon sledi načelu sorazmernosti, jasnosti in predvidljivosti ureditve. Predvidena ureditev namreč lajša poslovanje podjetij pri ponujanju blaga in storitev drugim pravnim osebam ter omogoča večjo svobodo gospodarskega poslovanja in tako izboljšavo z vidika načela sorazmernosti. Predlog zakona upošteva tudi načelo potrebnosti pravnega urejanja. ZEPT namreč po novem ne bo več vseboval določbe o predhodnem soglasju prejemnika storitve (niti za fizične niti za pravne osebe) pri pošiljanju komercialnih sporočil, ki so del informacijske družbe in jih pošilja ponudnik storitev, saj tega vprašanja glede na Direktivo 2000/31/ES v tem zakonu tudi ni treba urejati – izhaja že iz druge področne zakonodaje, skladno z direktivami, ki se prenašajo.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Predlagani zakon prinaša spremembo, ki bo podjetjem olajšala poslovanje pri ponujanju blaga in storitev drugim pravnim osebam, tako pa omogočila večjo svobodo gospodarskega poslovanja. ZEPT po novem namreč ne bo več urejal pravil o soglasju prejemnika storitve pri pošiljanju komercialnih sporočil, ki so del informacijske družbe in jih pošilja ponudnik storitev (prva alineja prvega odstavka 6. člena ZEPT). Tega vprašanja glede na Direktivo 2000/31/ES v ZEPT ni treba urejati, izhaja namreč že iz druge področne zakonodaje, skladno z evropsko sekundarno zakonodajo. Zaradi jasnosti in lažjega nadzora pa se s predlagano novelo ureja nova vsebina v drugem odstavku spremenjenega 6. člena, ki glede pravil o soglasju prejemnika storitve napotuje na zakon, ki ureja elektronske komunikacije, to je ZEKom-1. Slednji vprašanje soglasja pri pošiljanju komercialnih elektronskih sporočil, če je prejemnik fizična oseba, ureja strožje (še vedno je potrebno predhodno soglasje) in blažje, če je prejemnik takih sporočil pravna oseba (predhodno soglasje ni potrebno). Omejitev pri prejemnikih, ki so pravne osebe, je sicer vsebovana v drugem odstavku 158. člena ZEKom-1, vendar se nanaša le na razmerje med kupcem in prodajalcem. Prav tako nekatera pravila v zvezi s prejemniki, ki so pravne osebe, izhajajo še iz petega in sedmega odstavka 158. člena ZEKom-1.

V spremenjenem 6. členu se zaradi opuščanja vsebine dosedanje določbe prve alineje prvega odstavka 6. člena ZEPT kot nepotrebno opušča tudi besedilo obstoječega tretjega odstavka 6. člena ZEPT, ki ureja neskladje med ZEPT in zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov. Hkrati ta določba ne bo več potrebna niti glede na zadnjo novelo ZVPot (ZVPot-F), ki ZVPot spreminja tako, da ta ne vsebuje več določb, zaradi katerih je obstajala možnost neskladja med ZEPT in ZVPot. Poleg tega je morebitno neskladje med zakoni (razmerje med ZEKom-1 in ZVPot ter razmerje med ZEKom-1 in ZEPT) urejeno v šestem odstavku 158. člena ZEKom-1.

Zaradi večje jasnosti se glede na zgoraj opisane spremembe predlaga sprememba 6. člena ZEPT v celoti.

b) Način reševanja:

S predlaganim zakonom se odpravlja pravna podlaga, ki ponudnikom storitev informacijske družbe preprečuje pošiljanje komercialnih sporočil, ki so del informacijske družbe, pravnim osebam brez njihovega predhodnega soglasja. Hkrati se glede pravil o soglasju prejemnika storitve napotuje na zakon, ki ureja elektronske komunikacije (ZEKom-1), in sicer kot na posebni zakon glede na ZVOP-1, ki je splošni zakon. ZEKom-1 skladno z evropsko sekundarno zakonodajo vprašanje soglasja pri pošiljanju komercialnih elektronskih sporočil, če je prejemnik fizična oseba, ureja strožje (še vedno se zahteva predhodno soglasje) in blažje, če je prejemnik takih sporočil pravna oseba (predhodno soglasje se ne zahteva). Omejitev oziroma pravila, tudi

v zvezi s primeri, pri katerih je prejemnik pravna oseba, pa izhajajo iz drugega, petega in sedmega odstavka 158. člena ZEKom-1.

Predlagani zakon ne predvideva izvedbenih predpisov, prav tako pa ni potrebno dodatno reševanje.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z veljavno zakonodajo.

Še zlasti se predlog zakona usklajuje z novim Zakonom o elektronskih komunikacijah iz leta 2012 (ZEKom-1), ki v 158. členu (neželena komunikacija) pri neposrednem trženju ne zahteva predhodnega soglasja pri pošiljanju komercialnih sporočil za prejemnike, ki so pravne osebe. Omejitev glede prejemnikov, ki so pravne osebe, je sicer vsebovana v drugem odstavku 158. člena ZEKom-1, a se nanaša na razmerje med kupcem in prodajalcem. Prav tako nekatera pravila, tudi v zvezi s primeri, pri katerih je prejemnik pravna oseba, izhajajo še iz petega in sedmega odstavka 158. člena ZEKom-1.

Predlog zakona upošteva tudi zadnjo novelo ZVPot (ZVPot-F), ki ZVPot spreminja tako, da ne vsebuje več določb, zaradi katerih je obstajala možnost neskladja med ZEPT in ZVPot. Hkrati je morebitno neskladje med zakoni urejeno v šestem odstavku 158. člena ZEKom-1.

Zaradi predlaganega predpisa ne bo treba spreminjati obstoječih predpisov niti izdajati novih.

č) Usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je bil objavljen na Državnem portalu Republike Slovenije e-uprava v rubriki E-demokracija. Usklajen je z izvajalci nadzora za področje, ki zadeva neposredno trženje oziroma pošiljanje komercialnih elektronskih sporočil (AKOS, IP in TIRS). Druge pripombe med javno obravnavo predloga zakona niso bile prejele.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Prikaz ureditve v pravnem redu Evropske unije

Predlog zakona je usklajen s pravnim redom EU. S predlogom zakona se spreminja le način prenosa posameznih določb Direktive 2000/31/ES.

Cilj Direktive 2000/31/ES je oblikovanje pravnega okvira za zagotovitev prostega pretoka storitev informacijske družbe med državami članicami. Direktiva usklajuje nekatere notranje pravne določbe o storitvah informacijske družbe glede notranjega trga, sedeža ponudnikov

storitev, komercialnih sporočil, elektronskih pogodb, odgovornosti posrednikov, kodeksov ravnanja, zunajsodnih poravnav sporov, sodnega varstva in sodelovanja med državami članicami. Direktiva je zelo tehnična in zato večinoma zahteva neposreden prenos posameznih določb.

Direktiva 2000/31/ES pojasnjuje, da so komercialna sporočila bistvenega pomena za financiranje storitev informacijske družbe in razvijanje široke palete novih brezplačnih storitev. V prid varstva potrošnikov in poštenega trgovanja pa morajo biti komercialna sporočila, vključno s popusti, posebnimi ponudbami, nagradnimi tekmovanji ali igrami na srečo, skladna s številnimi zahtevami o preglednosti. Direktiva tako v 6. členu zahteva od držav članic zagotovitev, da komercialna sporočila, ki so del storitve informacijske družbe ali jo predstavljajo, ustrezajo vsaj naslednjim pogojem:

- (a) komercialno sporočilo mora biti kot takšno jasno prepoznavno;
- (b) fizična ali pravna oseba, v imenu katere je komercialno sporočilo narejeno, mora biti jasno prepoznavna;
- (c) če so v državi članici, v kateri ponudnik posluje, dovoljene posebne ponudbe, na primer popusti, premije in darila, morajo biti kot takšne jasno prepoznavne, pogoji za njihovo pridobitev pa lahko dostopni ter jasno in nedvoumno navedeni;
- (d) če so v državi članici, v kateri ponudnik posluje, dovoljena nagradna tekmovanja ali igre na srečo, morajo biti kot takšne jasno prepoznavne, pogoji za sodelovanje pa lahko dostopni ter jasno in nedvoumno navedeni.

Pošiljanje nepovabljenih komercialnih sporočil po elektronski pošti je za potrošnike in ponudnike storitev informacijske družbe lahko nezaželeno ter lahko ovira nemoteno delovanje interaktivnih omrežij. Direktiva v prvem odstavku 7. člena določa, da morajo države članice, ki dovolijo nepovabljenega komercialna sporočila po elektronski pošti, poleg drugih zahtev, ki jih določa pravo Skupnosti, zagotoviti, da je to sporočilo ponudnika storitve, ki posluje na njenem ozemlju, kot takšno jasno in nedvoumno prepoznavno takoj ob prejetju. Direktiva pa v drugem odstavku 7. člena določa še, da države članice brez poseganja v določbe direktiv 97/7/ES in 97/66/ES sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da ponudniki storitev, ki pošiljajo nepovabljenega komercialna sporočila po elektronski pošti, redno preverjajo in spoštujejo zavrnilne sezname, v katere se lahko vpišejo fizične osebe, ki ne želijo prejemati takšnih sporočil. Direktiva 2000/31/ES torej državam članicam prepušča vprašanje dovolitve pošiljanja nepovabljenih komercialnih sporočil po elektronski pošti. Pri tej dovolitvi se minimalni pogoj, ki ga je skladno s to direktivo treba upoštevati, nanaša na pošiljanje nepovabljenih komercialnih sporočil fizičnim osebam, pri čemer se dopušča t. i. sistem *opt-out* ob upoštevanju zavrnilnih seznamov. Direktiva 2000/31/ES pa ne ureja vprašanja soglasja pri pošiljanju nepovabljenih komercialnih sporočil med prejemniki, ki so pravne osebe.

Prikaz ureditve v pravnih sistemih držav članic EU

Prikaz ureditve v pravnih sistemih držav članic EU zajema pregled istih držav, kot sta jih zajemala že Zakon o elektronskem poslovanju na trgu (Uradni list RS, št. 61/06) in Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju na trgu (Uradni list RS, št. 79/2009, ZEPT-A). Pri tem se omejujemo na vprašanje iz predlagane zakonske novele, to je vprašanje soglasja pri pošiljanju komercialnih elektronskih sporočil.

Nemčija

Direktivo 2000/31/ES prenaša Zakon o telemedijih (*Telemediengesetz*) iz leta 2007, ki je nadomestil več zakonov, med drugim Zakon o storitvah na daljavo (*Teledienstegesetz*), ki je prvotno prenašal to direktivo. Zakon o telemedijih večinoma povzema določbe Direktive 2000/31/ES. Glede pošiljanja komercialnih sporočil, ki so del storitve ali storitev informacijske družbe, določa, da morajo ponudniki storitev (opredeljeni kot fizična ali pravna oseba, ki neposredno ali posredno zagotavlja storitve informacijske družbe ali dostop do njih) upoštevati najmanj minimalne pogoje, ki so enaki pogojem iz 6. člena Direktive 2000/31/ES. Zakon o

telemedijih pa vsebuje tudi posebno poglavje o varstvu osebnih podatkov kot posebno ureditev poleg določb o varstvu osebnih podatkov v splošnem zakonu. Ponudnik storitev lahko zbira in uporablja osebne podatke za zagotavljanje storitev informacijske družbe oziroma za druge namene samo v obsegu, ki ga dovoljuje zakonodaja o informacijski družbi, ali v obsegu, za katerega je prejemnik storitve (fizična ali pravna oseba) dal svoje soglasje. Ponudnik storitev ne sme pogojevati zagotavljanja storitev informacijske družbe s soglasjem prejemnika storitev za uporabo podatkov slednjega, če prejemnik storitev ne more pridobiti drugega dostopa do teh storitev informacijske družbe. Posebnih določil glede soglasja pri pošiljanju neželenih komercialnih sporočil pa Zakon o telemedijih ne vsebuje.

Avstrija

Avstrija je prevzela Direktivo 2000/31/ES z Zakonom o elektronskem poslovanju (*E-Commerce-Gesetz*) iz leta 2001. Ta zakon ponudnikom storitev pri pošiljanju komercialnih sporočil, ki so del storitev informacijske družbe ali jo predstavljajo, določa enake pogoje kakor 6. člen Direktive 2000/31/ES. Zakon po tej direktivi povzema tudi določbe o nepovabljenih komercialnih sporočilih, in sicer mora ponudnik storitev, ki pošilja komercialna sporočila po elektronski pošti brez predhodnega soglasja prejemnika, zagotoviti, da so ta sporočila jasno in nedvoumno razpoznavna kot taka takoj ob prejetju. Avstrijski regulatorni organ za radiodifuzijo in telekomunikacije (Rundfunk und Telekom Regulierungs-GmbH) vodi seznam, na katerega se brezplačno vpišejo osebe in podjetja, ki ne želijo prejemati komercialnih sporočil po elektronski pošti. Ponudniki storitev, ki pošiljajo taka sporočila, morajo ta seznam spoštovati.

Velika Britanija

Velika Britanija je določila Direktive 2000/31/ES prenesla v svoj pravni red s Pravilnikom o elektronskem poslovanju (*The Electronic Commerce (EC Directive) Regulations 2002*). Ta pravilnik določa pogoje, ki jih mora izpolniti ponudnik storitve pri pošiljanju komercialnih sporočil, ki so del storitve informacijske družbe ali jo predstavljajo, pri čemer so ti pogoji povzeti po 6. členu Direktive 2000/31/ES. Pravilnik vsebuje tudi določbo o nepovabljenih komercialnih sporočilih, in sicer morajo biti ta jasno in nedvoumno razpoznavna kot taka takoj, ko so prejeta. Pogojem za pošiljanje komercialnih sporočil mora zadostiti tudi podjetje, ki za oglaševanje svojega blaga in storitev uporablja mobilna besedilna sporočila. Krovni predpis, ki ureja nezaželeno elektronsko pošto, pa je Pravilnik o zasebnosti in elektronskih komunikacijah (*Privacy and Electronic Communications (EC Directive) Regulations 2003*), ki prenaša Direktivo 2002/58/ES o zasebnosti in elektronskih komunikacijah kot del svežnja predpisov o elektronskih komunikacijah. Ta predpis od ponudnikov storitev, ki pošiljajo neželena komercialna elektronska sporočila posameznim naročnikom, zahteva, da pred pošiljanjem pridobijo njihovo predhodno soglasje, razen če so bili prejemnikovi podatki za stike pridobljeni pri prodaji ali pogajanjih pri prodaji blaga ali storitev. Poleg tega zahteva, da mora biti posamezni naročnik obveščen o možnosti dati izjavo, da ne želi več prejemati komercialnih sporočil. Pravilnik o zasebnosti in elektronskih komunikacijah torej prepoveduje pošiljanje nepovabljenih komercialnih elektronskih sporočil brez ustreznega soglasja posameznikom, ne pa tudi prejemnikom, ki so pravne osebe. Prav tako Zakonik Odbora za oglaševalsko prakso (*The Committee of Advertising Practice Code*) dovoljuje trženje poslovnih proizvodov brez izrecnega soglasja samo za naročnike, ki so pravne osebe, in za zaposlene pri teh pravnih osebah.

Irska

Irska je bistvene zahteve Direktive 2000/31/ES prenesla v svojo zakonodajo s Pravilnikom o elektronskem poslovanju (*European Communities (Directive 2000/31/EC) Regulations 2003*). Nekaterе določbe direktive pa so prenesene z Zakonom o elektronskem poslovanju (*Electronic Commerce Act 2000*), katerega temeljni namen je bil sicer prenos določb Direktive 1999/93/ES o okvirnih pogojih Skupnosti za elektronski podpis, oziroma so bile uzakonjene z določbami Zakona o varstvu osebnih podatkov (*Data Protection Act 1988*). Komercialna sporočila, ki so del storitev informacijske družbe, ureja Pravilnik o elektronskem poslovanju. Ta povzema pogoje za

pošiljanje komercialnih sporočil po 6. členu Direktive 2000/31/ES in dodatno določa, da morajo ponudniki storitev informacijske družbe zagotoviti natančne informacije o tem, kako lahko fizična oseba uveljavlja ali registrira svojo odločitev glede prejetja nezaželenih komercialnih sporočil. Te informacije morajo biti razvidne na spletni strani ponudnika storitev in pri vsaki točki te spletne strani, kjer se od osebe zahtevajo nekateri podatki. Te določbe glede komercialnih sporočil nadzoruje direktor za potrošniške zadeve. Pravilnik o elektronskem poslovanju določa še, da morajo biti nezaželena komercialna sporočila, ki jih pošilja ponudnik storitev, jasno in nedvoumno razpoznavna takoj ob prejetju. Nadzor nad tem opravlja komisar za varstvo podatkov.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlagani zakon ne bo imel administrativnih in drugih posledic v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlagani zakon ne bo imel administrativnih in drugih posledic pri obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Predlagani zakon ne bo imel okoljskih posledic, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Predlog zakona prinaša rešitev, ki bo olajšala poslovanje podjetij pri ponujanju blaga in storitev drugim pravnim osebam, tako pa omogočila večjo svobodo gospodarskega poslovanja. Za prejemnike komercialnih elektronskih sporočil, ki so pravne osebe, namreč ne bo več potrebno predhodno soglasje. Prejemanje takih sporočil je namreč pravnim osebam lahko v pomoč pri iskanju novih poslovnih priložnosti in širjenju poslovanja.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Predlagani zakon ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlagani zakon ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlagani zakon ne bo imel posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Sprejeti zakon bo objavljen na spletnih straneh Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport.

TIRS ostaja pristojen za izvajanje nadzora nad ZEPT. Ta pa ne bo več urejal vprašanja soglasja prejemnika storitve pri pošiljanju komercialnih sporočil, ki so del informacijske družbe in jih pošilja ponudnik storitev. To vprašanje je urejeno v drugi področni zakonodaji, ki jo nadzirajo za to pristojni organi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

V zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona, ni drugih pomembnih okoliščin.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Osnutek predloga zakona je bil 16. januarja 2014 objavljen na Državnem portalu Republike Slovenije e-uprava v rubriki E-demokracija. Zainteresirana javnost je imela možnost dati svoje predloge in pripombe do 17. februarja 2014. Hkrati so bili AKOS, IP, TIRS in Gospodarska zbornica Slovenije še dodatno z dopisom obveščeni, da poteka javna obravnava osnutka ZEPT-B.

Med javno obravnavo predloga zakona so podali pripombe le TIRS, IP in AKOS.

Zaradi uskladitve s predlogom TIRS se v predlogu zakona opušča besedilo dosedanjega tretjega odstavka 6. člena ZEPT. Predloga IP in AKOS, ki sta vsebinsko enaka, se upoštevata tako, da se v besedilu novega 6. člena glede na ZEPT uvede nov drugi odstavek, ki glede pravil o soglasju prejemnika storitve napotuje na zakon, ki ureja elektronske komunikacije.

Predlog zakona, kakršen je bil prvič poslan v medresorsko usklajevanje še v času prejšnjega mandata je bil hkrati 21. marca 2014 ponovno objavljen tudi na Državnem portalu Republike Slovenije e-uprava v rubriki E-demokracija z možnostjo pripomb zainteresirane javnosti do 4. aprila 2014. Novih pripomb s strani zainteresirane javnosti ni bilo.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu Državnega zbora in delovnih teles:

- dr. Stanislava Setnikar Cankar, ministrica za izobraževanje, znanost in šport
- dr. Peter Maček, državni sekretar za izobraževanje, znanost in šport
- Marjan Turk, generalni direktor Direktorata za informacijsko družbo
- Barbara Pernuš Grošelj, sekretarka, Direktorat za informacijsko družbo
- Polona Žavbi, višja svetovalka, Direktorat za informacijsko družbo

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o elektronskem poslovanju na trgu (Uradni list RS, št. 96/09 – uradno prečiščeno besedilo) se 6. člen spremeni tako, da se glasi:

»6. člen

(posebna obveznost zagotavljanja podatkov v zvezi s komercialnimi sporočili)

(1) Ponudnik storitev lahko pošilja komercialna sporočila, ki so del storitev informacijske družbe, če:

- je komercialno sporočilo kot tako jasno razpoznavno,
 - je nedvoumno navedena fizična ali pravna oseba, v imenu katere je komercialno sporočilo poslano,
 - so jasno in nedvoumno navedeni pogoji za sprejem posebnih ponudb, ki so povezane s popusti, premijami in darili, ki morajo biti kot taki nedvoumno označeni, in
 - so jasno in nedvoumno ter lahko dostopno navedeni pogoji za sodelovanje v nagradnih tekmovanjih ali igrah na srečo, ki morajo biti kot taki jasno razpoznavni.
- (2) Poleg pogojev iz prejšnjega odstavka mora ponudnik storitev pri pošiljanju komercialnih sporočil, ki so del storitev informacijske družbe, upoštevati tudi pravila o soglasju prejemnika storitve skladno z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije.
- (3) Poleg pogojev iz prvega in drugega odstavka mora ponudnik storitev z reguliranim poklicem pri pošiljanju komercialnih sporočil kot dela storitve informacijske družbe, ki jo opravlja, upoštevati tudi morebitna posebna pravila reguliranega poklica v zvezi z neodvisnostjo, dostojanstvom in častjo poklica, poklicno skrivnostjo ter poštenostjo do strank in sodelavcev.«.

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Neposredno trženje oziroma komercialna elektronska sporočila so v slovenskem pravnem redu urejena v več zakonih glede na področje, ki ga urejajo: poleg ZEPT še v ZEKom-1, pri čemer se določbe o neposrednem trženju oziroma komercialnih elektronskih sporočilih v obeh zakonih nanašajo na fizične in na pravne osebe, ter v ZVPot in ZVOP-1, v katerih se določbe s tega področja nanašajo samo na varovanje pravic fizičnih oseb. Navedeno je posledica veljavne sekundarne zakonodaje EU, pri čemer je neposredno trženje za različne namene urejeno v vsaj štirih različnih direktivah.

AKOS, IP in TIRS so kot izvajalci nadzora nad neposrednim trženjem oziroma pošiljanjem komercialnih elektronskih sporočil predlagali spremembo 6. člena ZEPT. Menijo, da je obstoječa ureditev pošiljanja komercialnih elektronskih sporočil med podjetji prestroga ter da po nepotrebnem omejuje podjetja pri ponujanju blaga in storitev drugim pravnim osebam. Končna vsebina predloga tega zakona je bila, v smislu pripomb, prejetih v javni obravnavi, usklajena z vsemi tremi pobudniki sprememb.

ZEPT že od leta 2006 prenaša v slovenski pravni red Direktivo 2000/31/ES, ki v 7. členu glede nepovabljenih komercialnih sporočil v prvem odstavku določa le, da morajo poleg drugih zahtev, ki jih določa pravo Skupnosti države članice, ki dovolijo nepovabljenega komercialna sporočila po elektronski pošti, zagotoviti, da je to sporočilo ponudnika storitve, ki posluje na njenem ozemlju, kot takšno jasno in nedvoumno prepoznavno takoj ob prejetju, v drugem odstavku pa le, da države članice brez poseganja v določbe direktiv 97/7/ES in 97/66/ES sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da ponudniki storitev, ki pošiljajo nepovabljenega komercialna sporočila po elektronski pošti, redno preverjajo in spoštujejo zavrnilne sezname, v katere se lahko vpišejo fizične osebe, ki ne želijo prejemati takšnih sporočil. S tem v zvezi iz uvodne izjave 30 Direktive 2000/31/ES izhaja, da vprašanja soglasja prejemnika nekaterih oblik nepovabljenih komercialnih sporočil ta direktiva ne obravnava, je pa bilo že posebej urejeno z drugimi zgoraj navedenimi direktivami (o varstvu potrošnikov ter zasebnosti in elektronskih komunikacijah). Direktiva 2000/31/ES torej državam članicam prepušča vprašanje dovolitve pošiljanja nepovabljenih komercialnih sporočil po elektronski pošti. Pri taki dovolitvi se minimalni pogoj, ki ga je skladno s to direktivo treba upoštevati, nanaša na pošiljanje nepovabljenih komercialnih sporočil fizičnim osebam, pri čemer se dopušča t. i. sistem *opt-out* ob upoštevanju zavrnilnih seznamov. Direktiva 2000/31/ES pa ne ureja vprašanja soglasja pri pošiljanju nepovabljenih komercialnih sporočil med prejemniki, ki so pravne osebe.

ZEPT tako v prvem odstavku 6. člena določa pogoje, ki jih mora izpolniti ponudnik storitev, če želi pošiljati komercialna sporočila, ki so del storitev informacijske družbe, pri čemer je eden izmed pogojev tudi, da prejemnik storitve vnaprej soglaša s pošiljanjem, t. i. sistem *opt-in* (prva alineja prvega odstavka 6. člena). ZEPT šteje kot prejemnika storitve vsako fizično ali pravno osebo, ki iz poklicnih ali drugih razlogov uporablja storitev informacijske družbe, zlasti za iskanje podatkov ali omogočanje dostopa do njih (9. točka 3. člena ZEPT). To pomeni, da ZEPT glede zahtev ne razlikuje med pošiljanjem komercialnih elektronskih sporočil fizičnim osebam oziroma potrošnikom in pošiljanjem komercialnih elektronskih sporočil pravnim osebam, torej postavlja enake pogoje za fizične in za pravne osebe. Hkrati je strožji pristop izhajal iz takrat veljavnega Zakona o elektronskih komunikacijah iz leta 2004 (ZEKom). ZEKom je v prvem odstavku 109. člena določal, da je uporaba samodejnih klicnih sistemov za opravljanje klicev na naročnikovo telefonsko številko brez človekovega posredovanja, faksimilnih naprav ali elektronske pošte za namene neposrednega trženja dovoljena samo na podlagi naročnikovega predhodnega soglasja, pri čemer je bil naročnik takrat opredeljen kot vsaka fizična ali pravna oseba, ki je z izvajalcem javnih komunikacijskih storitev sklenila pogodbo za uporabo teh storitev oziroma za njihovo zagotavljanje. Vprašanja soglasja pri pošiljanju komercialnih sporočil, vključno

prejemnikom, ki so pravne osebe, so bila skladno z načeli pravne varnosti in jasnosti v ZEPT in ZEKom urejena enako.

Konec leta 2012 je bil sprejet novi Zakon o elektronskih komunikacijah (ZEKom-1), ki neželene komunikacije ureja v 158. členu. V prvem odstavku tega člena je določeno, da je uporaba samodejnih klicnih in komunikacijskih sistemov za opravljanje klicev na naročnikovo telefonsko številko brez človekovega posredovanja (npr. klicni avtomati, SMS, MMS), telefaksov ali elektronske pošte za namene neposrednega trženja dovoljena samo na podlagi naročnikovega ali uporabnikovega predhodnega soglasja. Predhodno soglasje naročnika ali uporabnika je torej še vedno potrebno, vendar je v četrtem odstavku 158. člena ZEKom-1 izrecno pojasnjeno, da so mišljeni le naročniki, ki so fizične osebe. Hkrati pa ZEKom-1 v prvem odstavku 144. člena določa, da je uporabnik iz poglavja Obdelava osebnih podatkov in varstvo zasebnosti elektronskih komunikacij (kamor spada tudi 158. člen ZEKom-1) fizična oseba, ki uporablja javno komunikacijsko storitev v zasebne ali poslovne namene, čeprav ni nujno, da je nanjo naročena. Predhodno soglasje prejemnikov komercialnih sporočil, ki so pravne osebe, torej ni več potrebno. Manjša omejitev glede prejemnikov, ki so pravne osebe, je sicer vsebovana v drugem odstavku 158. člena ZEKom-1, vendar se nanaša le na razmerje med kupcem in prodajalcem. Prav tako nekatera pravila, ki zadevajo tudi primere, ko je prejemnik pravna oseba, izhajajo še iz petega in sedmega odstavka 158. člena ZEKom-1.

Ob upoštevanju zgoraj navedenega ZEPT po novem ne bo več vseboval določbe o predhodnem soglasju prejemnika storitve (niti za fizične niti za pravne osebe) pri pošiljanju komercialnih sporočil, ki so del informacijske družbe in jih pošilja ponudnik storitev (opušča se vsebina dosedanje določbe prve alineje prvega odstavka 6. člena ZEPT), saj tega vprašanja glede na Direktivo 2000/31/ES v tem zakonu tudi ni treba urejati – izhaja namreč že iz druge področne zakonodaje. Zaradi jasnosti in lažjega nadzora se v besedilu novega 6. člena glede na ZEPT uvaja nov drugi odstavek. Ta določa, da mora ponudnik storitev pri pošiljanju komercialnih sporočil, ki so del storitev informacijske družbe, poleg pogojev iz prvega odstavka te določbe upoštevati pravila o soglasju prejemnika storitve skladno z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije (ZEKom-1) in je poseben zakon glede na razmerje do ZVOP-1, ki je splošni zakon. Zgolj opustitev dosedanje prve alineje prvega odstavka 6. člena ZEPT bi namreč lahko povzročila napačno razumevanje, da lahko ponudniki storitev pošiljajo komercialna sporočila, ki so del storitev informacijske družbe, fizičnim in pravnim osebam brez predhodnega soglasja, kar pa ne drži glede na drugo zakonodajo. Če so prejemniki storitev fizične osebe, bo torej obveznost njihovega vnaprejšnjega soglasja še vedno veljala, saj to materijo ureja druga področna zakonodaja skladno z evropsko sekundarno zakonodajo. Ko pa so prejemniki storitev pravne osebe, predhodno soglasje pri pošiljanju neželenih komercialnih sporočil ne bo več potrebno (toda upoštevati je treba nekatera pravila, ki jih določa ZEKom-1).

Dosedanji drugi odstavek 6. člena ZEPT v spremenjenem 6. členu postane tretji odstavek, pri čemer se sklic smiselno spremeni. Tudi ponudnik storitev z reguliranim poklicem mora namreč pri pošiljanju komercialnih sporočil kot dela storitve informacijske družbe, ki jo opravlja, med drugim upoštevati pravila o soglasju prejemnika storitve skladno z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije.

Zaradi opustitve vsebine dosedanje določbe prve alineje prvega odstavka 6. člena ZEPT se kot nepotrebna opusti tudi vsebina obstoječega tretjega odstavka 6. člena ZEPT, ki določa, da kadar se pošiljajo komercialna sporočila v nasprotju z dosedanjim prvim in drugim odstavkom tega člena ter gre hkrati tudi za neželeno elektronsko pošto v skladu z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov, se uporabijo določbe ZEPT. Poleg tega je zadnja novela ZVPot (ZVPot-F), ZVPot spremenila tako, da tudi ta ne vsebuje več določb, zaradi katerih je obstajala možnost neskladja med ZEPT in ZVPot (zlasti glede spremembe 45. a člena ZVPot). Določbe o odpravi neskladja med zakoni (razmerje med ZEKom-1 in ZVPot ter razmerje med ZEKom-1 in ZEPT)

so sicer vsebovane tudi v šestem odstavku 158. člena ZEKom-1. Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki je pristojno za ZVPot, je že pred sprejetjem novele ZVPot-F prav tako menilo, da sedanji tretji odstavek 6. člena ZEPT po sprejetju novele ZVPot-F ne bo več potreben.

Pričakuje se, da bo predlagana rešitev skladno s pobudo nadzornih organov olajšala poslovanje podjetij pri ponujanju blaga in storitev drugim podjetjem, tako pa omogočila večjo svobodo gospodarskega poslovanja. Pri tem je smiselno pojasniti, da imajo pravne osebe po eni strani večjo interes po prejemanju takih sporočil. Če pa tega ne želijo, imajo boljše možnosti kakor fizične osebe, da poskrbijo za ustrezne zaščitne tehnične ukrepe (na primer s filtri za neželeno elektronsko pošto).

K 2. členu

Gre za končno določbo, ki določa začetek veljavnosti tega zakona, in sicer petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

6. člen

(posebna obveznost zagotavljanja podatkov v zvezi s komercialnimi sporočili)

(1) Ponudnik storitev lahko pošilja komercialna sporočila, ki so del storitev informacijske družbe, če:

- prejemnik storitve vnaprej soglaša s pošiljanjem,
- je komercialno sporočilo kot tako jasno razpoznavno,
- je nedvoumno navedena fizična ali pravna oseba, v imenu katere je komercialno sporočilo poslano,
- so jasno in nedvoumno navedeni pogoji za sprejem posebnih ponudb, ki so povezane s popusti, premijami in darili, ki morajo biti kot taki nedvoumno označeni, in
- so jasno in nedvoumno ter lahko dostopno navedeni pogoji za sodelovanje v nagradnih tekmovanjih ali igrah na srečo, ki morajo biti kot taki jasno razpoznavni.

(2) Poleg pogojev iz prejšnjega odstavka mora ponudnik storitev z reguliranim poklicem pri pošiljanju komercialnih sporočil kot dela storitve informacijske družbe, ki jo opravlja, upoštevati tudi morebitna posebna pravila reguliranega poklica v zvezi z neodvisnostjo, dostojanstvom in častjo poklica, poklicno skrivnostjo ter poštenostjo do strank in sodelavcev.

(3) Kadar se pošiljajo komercialna sporočila v nasprotju s prvim in drugim odstavkom tega člena ter gre hkrati tudi za neželjeno elektronsko pošto v skladu z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov, se uporabijo določbe tega zakona.

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembi Zakona o elektronskem poslovanju na trgu

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

Act Amending the Electronic Commerce Market Act

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2013-3330-0183

ID predpisa

ZAKO6919

ID izjave

1 (1)

Datum izjave

21.03.2014

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	32000L0031	Direktiva 2000/31/Es Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju)	01.05.2004	01.05.2004	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2002-01-5391	Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov		
		2. 2000-01-2615	Zakon o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu		
		3. 2006-01-2566	Zakon o elektronskem poslovanju na trgu		
		4. 2007-01-6416	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov		
		5. 1998-01-0815	Zakon o varstvu potrošnikov		
		6. 2009-01-3438	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju na trgu		

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?

NE

Korelacijska tabela

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembi Zakona o elektronskem poslovanju na trgu

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

Act Amending the Electronic Commerce Market Act

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2013-3330-0183

ID predpisa

ZAKO6919

ID izjave

1 (1)

Datum izjave

21.03.2014

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	32000L0031	Direktiva 2000/31/Es Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju)

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen	Člen 6, celex 32000L0031 Člen 8, odstavek 1, celex 32000L0031	
2. člen		Nacionalna določba (začetek veljavnosti).